

صدایی که طنین انداز است و خاموشی نمی گیرد.

روز جهانی کارگر برای طبقه کارگر معنای خاصی دارد. در این روز همه ی مزدبگیران در سراسر گیتی همبستگی خود را با راهپیمایی های گسترده فریاد زده ، تا تاکید باشد بر اتحاد هر روزه کارگران. از سال ۱۸۸۶ که کارگران شیکاگویی برای ۸ ساعت کار و دستمزدی عادلانه به رگبار بسته شدند و رهبران شان پس از محاکمه ای نمایشی در بیدادگاه محکوم به مرگ شدند، تا به امروز هنوز هم کارگران برای دستمزدی عادلانه در ازای ۸ ساعت کار مبارزه می کنند. آنچه اسپایز، کارگر قهرمان شیکاگویی به سرمایه داران گفت، امروز به حقیقت پیوسته است. در ۱۱ نوامبر (۲۱ آبان) ۱۸۸۶ اسپایز در حالی که به طرف سکوی اعدام می رفت با صدای بلندی گفت: «صدایی که امروز می

خواهید به سکوت وادار کنید، روزی در جهان طنین انداز خواهد شد» امروز بعد از گذشت ۱۲۷ سال این صدا پُرشورتر از همیشه در سراسر جهان طنین انداز شده است. هر چند این صدا پس از بیست سال آن هم در سال ۱۲۸۵ با تولد اولین سندیکا به همت کارگران چاپخانه ها و راد مرد این عرصه محمد پروانه در ایران انعکاس یافت. ولی اولین گرامیداشت اول ماه مه ، بعد از ۳۶ سال میسر شد. خواسته هایی که در سال ۱۳۰۱ در اولین گرامیداشت اول ماه مه عنوان شده است، باز هم خواست ما بعد از ۹۰ سال است:

آزادی داشتن سندیکا - آزادی بیان و مطبوعات- آزادی اعتصاب و راهپیمایی- داشتن قانون کار و تامین اجتماعی مترقی- شرکت در تصمیم گیری ها از جمله تغییر قانون کار و رفع بیکاری - جلوگیری از اخراج کارگران- شرکت فعال در امور کارخانه ها در جهت بهبود وضعیت کاری کارگران و واحدهای تولیدی و خدماتی- شرکت در تصمیم گیری های کلان برای داشتن قوانین مترقی و انسانی برای طبقه کارگر و همه مزد بگیران و مردم ایران- داشتن نمایندگان واقعی کارگری در مجلس- بودن نمایندگان واقعی زحمتکشانشان در هیات مدیره سازمان تامین اجتماعی، شورای عالی کار، وزارت کار....

اما دوستان! همگی این خواسته ها قابل دستیابی است، اگر کارگران و همه مزدبگیران در سندیکاهای کارگری متشکل شده باشند. پدران و مادرانمان برای دستاوردهایی که امروز بر ایمان بسیار عادی است راه پُر فراز و نشیبی را از سر گذرانده اند. هنوز هستند پدرانی که فراموش نکرده اند زمانی که در سال ۱۳۲۵ کارگران و زحمتکشانشان خواستار ۸ ساعت کار و تعطیلی روز جمعه با حقوق ، تعطیلی سالیانه با حقوق، بازنشستگی و... تلاش می کردند. بودند بسیاری از عقب مانده های فکری که عنوان می کردند که: «مگر می شود روز جمعه کار نکرد و مزد گرفت. در خانه بخوابی حقوق بگیری به عنوان تعطیلی سالیانه. کار کرده ای و حقوقت را گرفته ای حالا می خواهی کار نکنی پول حرام بگیری به عنوان بازنشستگی. می خواهند تبیلی را رواج بدهند، اینها

کافرنند، این از خدایی خبرها پول مفت و باج خواهی را به بچه های ما یاد می دهند.»

اما دوستان زمستان رفت و روسیاهی به آنانی ماند که چنین به در یوزگی به دامان سرمایه آویخته بودند. اما هنوز کارهای بسیاری مانده. هنوز هم بیکاری، اخراج، دستمزدهای ناچیز، قانون کار و تامین اجتماعی مورد حمله سرمایه داری در سراسر جهان قرار دارد. نهادهای سرمایه داری که قصد دارند کارگران را به بردگی بگیرند مانند صندوق بین المللی پول، سازمان تجارت جهانی، با هماهنگی سرمایه داری داخلی کشورها برای دزدیدن نان خانواده های کارگری متحد شده اند. پاسخ طبقه کارگر و همه مزدبگیران جهان به این حمله ها همبستگی، اعتصاب، همدردی، سازماندهی برای تصاحب نهادهای قدرت است. در کوبا،

ویتنام، قبرس، حکومت ها در دست طبقه کارگراست. در اکثر کشورهای اروپایی مانند فرانسه، آلمان، انگلیس، سوئیس، سوئد، فنلاند، روسیه و کشورهای آمریکای جنوبی مانند نیکاراگوئه، پرو، برزیل، ونزوئلا، و آفریقای جنوبی... کارگران در مجلس و در حکومت دارای وکیل و وزیر هستند. در ۲ سال اخیر فدراسیون سندیکاهای کارگری ت-ژ-ت فرانسه توانسته است اکثر نهادهای مردمی از جمله شوراها و شهرداری را تصاحب کند و در برابر خواسته های سرمایه داری کشورش نه تنها ایستادگی، بلکه آنها را در جهت اعمال سیاست های ضد کارگری به عقب نشینی وادار کند. دوستان کارگر! از این تجربیات و تجربیات پیشکسوتان کارگری کشورمان درس گرفته دست هایمان را به هم پیوند زنیم.

اعضای هیات های مدیره سندیکاهای کارگری ایران! سالها از بازگشایی و فعالیت سندیکاهای کارگری شرکت واحد - هفت تپه - فلز کار مکانیک - نقاش - اتحادیه پروژه ای می گذرد. متأسفانه ما جز در مواردی کوتاه تلاشهایمان پراکنده بوده است و از حمایت یکدیگر بصورت قاطع و متحد برخوردار نبوده ایم. در سال جاری کوشش هایمان را افزون کرده و امیدواریم در سال جدید مبارزاتمان را پیرامون دستمزد های حقیرانه، گرانی، بیکاری، حقوق های عقب افتاده، قانون کاری مترقی و به سود زحمتکشان و قانون تامین اجتماعی در حد شخصیت کارگران ایران، آزادی زندانیان کارگری و از همه مهمتر آزادی برپایی و فعالیت آزادانه سندیکاهای کارگری متحد شویم. بیایید امسال را به هم اندیشی و همپوشانی و همبستگی کارگری در عرصه اعلام خواسته های مشترک در عرصه مبارزه با دستمزدهایی حقیرانه، پیش نویس ارتجاعی

قانون کار و تامین اجتماعی تبدیل کنیم. متحد شویم و سرمشتقی قدرت مندانه از تلاش های کارگری و سندیکایمان در پهنه جامعه به نمایش بگذاریم.

سندیکای کارگران نیشکرهفت تپه
سندیکای کارگران فلزکارمکانیک تهران وحومه
هیات بازگشایی سندیکای کارگران نقاش و تزیینات تهران وحومه